

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277127552/facsimile.pdf> (tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

altid. Jeg vidste jo nu, hvorfor jeg ledtes hen til det Vindue og til Trappen i Pistolstræde, at det var ej alene, som jeg troede, af mit Selv, men af Gud; at det var ej alene Brøde, men Gave; at jeg blandedes ej blot af Guds Vredes Lyn, men af hans Åsyns Herlighed, af det Salige alt her på Jorden.

Men jeg vidste også — hun havde jo sagt mig det, Synet i Dremme — at Undret kun var sket med mig, med os, fordi jeg, fordi vi var så svage, at vi ene kunde bære dette, og ene dette kunde opholde os i det Jordiske.

Og som jeg kendte Grunden, kendte jeg Betalingen for Undret. Jeg vidste jo, jeg havde alt at angre og alt at mindes.

Og jeg tog mit gamle Skoleatlas frem og slog op på mit Land og fandt Øen dér, ene midt i Havet, skilt fra al Verden ved de syv Mile Hav til Jylland, syv Mile Hav til Sverrig, otte Mile Hav til nærmeste Ø, og ti Mile Hav til Sjælland, til den Bred hvorpå jeg stod, hvor hun levede.

Jeg mærkede mig Stedet på Christianshavn, hvor Skibet skulde ligge, hvor Skipperen skulde sige den Søgende nærmere Besked, og jeg gik derud.

Under Vejs gennem Gaderne, hvor Solen flammede som gyldne Luer, som Sommerens sidste Farvel, mødte jeg mange Studenter. Om den stærke Sol, der tindrede i alle blanke Ruder og Øjne og bragte alle de røde Blomster bag Madam Mørchs Vindue på det skæve Hjørne ved Nyhavn til at lue, viste mig dem, eller jeg selv så dem med særligt stærke Blikke, véd jeg ikke — men aldrig havde jeg mødt så mange af mine Lige, så mange huløjede og larvet klædte Studenter, hvis gustne Hænder fortalte om Æbleskivekældereren, hvis trætte Trin om den stenede Vandring mod Examen.

Men ikke én af dem så jeg dog styre min Vej, ad Christianshavn, ad Skibet, ad Øen til.

Jeg nåede derud og så et Hoved stikke op af Kahytdøren i Piberøg og Skæg. Jeg stod på Bolværket med Huen i min Hånd og bad om Oplysninger.

Hovedet vendte sig så træt, som var hele den skidne og tunge Skude dets Krop og talte det med dens hæse og havvrede Røst: